

MISTERIJE GINKOVE ULICE

AUTOR

Uroš Petrović

ILUSTRACIJE

Dejan Mandić

Laguna

GINKOVA ULICA bila je veoma neobična.

Za početak, veselo je vijugala u obliku zatvorene krive linije - mogao si njome beskrajno da šetaš u istom pravcu i da stalno budeš u hladu ginkovih drvodreda. Nisu joj se znali početak ni kraj. Zato su brojevi na kućama bili izmešani kao na nameštenom ruletu. Srećom, i poštar je bio malo šašav, pa se isporuka pisama i paketa odvijala bez greške.

Tajanstvenosti Ginkove ulice doprinosila je i pomalo starinska ulična rasveta. Svuda po njoj bejahu kandelabri koji su davali žutu, naoko treperavu svetlost. Kada padne mrak, izgledalo je kao da se oko svake svetiljke obavila velika žuta lopta.

Ruku na srce, u
toj ulici je bilo
svega i svačega,
pa nije ni bilo
preke potrebe da
se ona napušta.

Marta Smart

zabavljala se stvarima dosta neuobičajenim za devojčicu – lupom, kompasom i baterijskom lampom. Pravila je detaljnu mapu Ginkove ulice. Sve to ima smisla ako se zna da ona voli da istražuje mračne tavane i kudikamo mračnije podrumne. Brrrrr...

Svašta je Marta doživela u svojoj ulici. Rešila je na desetine misterija! Misteriju starog groblja, misteriju viseće zmiје, misteriju tajanstvene sobe...

Tajni recept

za spravljanje Martine boje za kosu znala je samo baba Araukarija, samozvana apotekarka u penziji. Jedini razlog zbog koga je baba Araukarija apotekarka jeste taj što veštice ne postoje. A evo i recepta:

Uzeti tri ginkova listića i dva lista mlade koprive, te sve to staviti u bočicu kupovnog zelenog šampona za bojenje kose u zeleno. Posle nekoliko minuta lišće povaditi i baciti u slivnik, a kosu bojiti prema uputstvu za upotrebu odštampanom na fabričkom pakovanju!

Ali polako. Najpre da upoznamo ono što je u Ginkovoj, kao i u svim drugim ulicama na svetu, bilo najzanimljivije – stanovnike.

